

MAŤ V SRDCI STÁLE VIANOCE

„Čo myslíš, prečo sa ten pán na každého vždy milo usmieva?“ pýtali sa dieťaťa. „Así preto, lebo má v srdci stále Vianoce,“ znela odpoveď malého.

Slovo „Vianoce“ skrýva v sebe zvláštne čaro, vyvoláva v nás túžbu po láske a pokoji. Spája sa krásnymi zážitkami, ktoré sme získali v kruhu milujúcej rodiny. Nesie v sebe radosť z obdarovania i prijatia darov, zo stretnutia blízkych srdc. Prináša porozumenie, odpustenie a zhovievavosť, o ktorú sa aj k cudzím snažíme. Ale možno toto tajomné slovo vyvoláva v nás aj nostalgiu, smútok. Z vlastnej skúsenosti totiž dobre vieme, ako krátko trvajú tieto chvíle lásky a porozumenia. Len pár hodín po Vianociach je všetko v starých kolajách: znovu si ubližujeme, zraňujeme druhých, nedokážeme odpúšťať.

V čom je problém? Možno v tom, že s odtrhnutým listom kalendára miznú Vianoce aj z našich srdc. Zabúdame, že Ježiš Kristus

sa preto narodil, aby tu zostal – v srdci každého z nás.

Betlehemske Dieťa, prosíme Ťa, vstúp do každej rodiny a do každého srdca, aby sme Ťa nielen prijali, ale aj nasledovali tvoj príklad obetavej lásky. Daj, nech rodičia i deti, opustení aj chorí nájdú v Tebe zmysel života. Pomôž nám, aby sme nachádzali cestu jedni k druhým. Nech nás tohtoročné Vianoce zjednotia nielen pri Tvojich jasličkách, ale aj vo všedných dňoch práce i povinností, ktoré potom nastanú.

Milí bratia a sestry, drahí Bzinčania! Prajem vám požehnaný čas Božieho narodenia. Nech aj po sviatkoch zostanú Vianoce vo vašich srdciach v podobe dobrých vzťahov, nezištnej lásky a ochoty odpúšťať si navzájom. Božie požehnanie nech hojne zostúpi do vašich rodín.

Blažej Čaputa, rímsko-katolícky farár

DAR NAD VŠETKY DARY

1. Čím viac darov, tým viac radosti?

Hovorí sa, že Vianoce sú sviatkami detskej radosti. Každé dieťa sa poteší darčekom, ktoré nájde pod stromčekom. Niekedy však platí, čím viac darčekom, tým viac radosti. Ale tak to predsa nie je!

Dar nie je len tá vec, ktorá sa dáva a ktorej hodnota sa dá vyjadriť v korunách. Darom je aj osobné stretnutie zakončené slovami „mám Ťa rád“. A táto hodnota sa peniazmi nedá vyjadriť ani odmerať. V dare, ak je myslený naozaj úprimne, dávame sami seba. A to je tá úžasná vec, ktorú by sme mali prežiť vtedy, keď niekoho obdarujeme. Myslime na to hlavne teraz, keď prichádzajú Vianoce. Aby sme sa jeden druhému dávali naozaj z lásky, úprimne a v pokoji, v dobrej nálade. Nemali by sme sa nechať ovplyvniť a nechať unaviť nalievavým a zo všetkých strán doliehajúcim predvianočným zhomom, upratovaním, varením a pečením. Veď to nie je to najdôležitejšie. Nezáleží na tom, či sa nám všetko podarí podľa našich predstáv, alebo či sme všetko stihli. Skúsme sa na to tento rok pozerať trochu inak. Veď pokoj, vzájomné porozumenie je dôležitejšie ako čisto vyleštená kuchyňa či byt, dobre prepečená kačica či plný stôl všelijakých dobrôt.

2. Dar nad všetky dary

My máme príležitosť dať hlavne svojim deťom dar vzácnější nad všetky ostatné dary – istotu, že ich máme radi a že sa máme radi aj my všetci dospelí navzájom. Ukážme, že sa to dá. Nech to naozaj cítia z každého nášho slova, skutku, výrazu tváre!

Buďme k sebe pozorní, láskaví, ohladuplní. V týchto sviatočných chvíľach spomínajme aj na všetkých tých, ktorí patria do okruhu našej lásky, priazne, aby deti videli, že to myslíme vážne, že nám všetci títo ľudia ležia na srdci, že sa za nich modlíme. Uvidíte, že sa takýto dar citovej istoty v rodinnom spoločenstve nikdy nevytratí a nezabudne.

Deti aj tento rok určite dostanú veľa darčekom. To nám ponúka príležitosť naučiť ich aj viac dávať. Ukázať im, ako samé môžu okúsiť veľkú radosť z toho, že sami niekoho obdarujú a tak ho potešia. Máme príležitosť naučiť deti prekonávať vlastné sebeckto – tým, že urobia niečo dobré a pekné pre niekoho druhého. A to je len z vďačnosti, že aj ony sami niečo z lásky a bez zásluh prijali.

3. Nezabudnime

Hovorí sa, že na Vianoce sa otvárajú ľudské srdcia. Áno, je to tak. Čo to však znamená? Je to čas, keď si dospelí prejavujú viac lásky, keď ju dávajú viac najavo, keď sa za ňu nehanbia. Je to aj veľká príležitosť na odpúšťanie a zmierenie všade tam, kde došlo k nejakému nedorozumeniu a horkosti. Vieme, že odpúšťať si máme denne, avšak cez Vianoce má odpúšťanie a zmierenie svoj zvláštny význam. Pomôžme teda nájsť pokoj a zmierenie tým, o ktorých vieme, že ho nemajú. Pomôžme ľuďom okolo seba získať istotu, že sú pre niekoho dôležití, vzácní, že aj ich má niekto rád.

Pri všetkých predvianočných a vianočných starostiach i radoostiach, pri

svetle sviečok, bohato prestretom stole a radostnom lesku detských očí by sme nemali zabúdať, že na Vianoce oslavujú kresťania na celom svete narodenie Ježiša Krista.

Pred dvetisíc rokmi vstúpilo do ľudských dejín niečo celkom zvláštne vzácne a výnimočné. A tak aj naše tohtoročné Vianoce by mali byť niečím vzácnym, zvláštnym, hoci sa v našom živote opakujú už veľakrát. Pokúsme sa ich teda takými vytvoriť.

Prajem Vám všetkým z celého srdca pokojné, požehnané vianočné chvíle, nech radosť z daru, ktorý nám bol všetkým daný, naplní naše srdcia a smeruje náš život k jedinému cieľu - Ježišovi Kristovi.

**Iveta Rubaninská,
evanjelická farárka**

ŠŤASTNÉ VIANOCE

Po roku opäť stojíme na prahu najkrajších sviatkov roka, sviatkov radosti, lásky a pokoja. Vianoce sú pre mnohých ľudí symbolom rodinnej súdržnosti, keď sa pri štedrovečernom stole schádza celá rodina, aby si pospomínala na svojich blízkych, i tých, ktorí už nie sú medzi nami. Aby sme sa vzájomne obdarovali viac ako darčekom dobrým, milým slovom a nevšednou pohodou. Aby sme sa aspoň na chvíľu vrátili do čias detstva, pretože najkrajšia radosť z Vianoc je detská radosť, plná nedočkavosti a očakávania, čo si nájdú pod vysvieteným vianočným stromčekom, radosť z večera splnených vyslovených či tajných želaní. Z očí detí, ale aj nás dospelých zažiarí radosť a pod vianočným stromčekom nás obopne reťaz lásky, ktorá vnáša do rodiny pohodu a pokoj, keď sme si všetci o čosi bližší než po ostatné dni roka. A práve preto sú Vianoce Vianocami, neopakovateľnými a krásnymi, keď sa naozaj stáva človek človekom.

Podstatné pri tom ale nie sú a ani nemajú byť vianočné darčeky. Tie sú len prostriedkom na vyjadrenie našej vzájomnej lásky a

spolupatričnosti. Preto by vôbec nemalo záležať na ich cene. Mali by mať pre nás hodnotu predovšetkým ľudskú a citovú a tak by sme ich mali aj prijímať. Nezabúdajme pri tom, že dávať je viac ako dostávať.

Pokúsme sa preto tieto sviatočné dni prežiť s vedomím, že život, nech je akokoľvek ťažký a strastiplný, má svoj zmysel a dobro je silnejšie ako zlo. Zabudnime na zlosti, trápenia, príkoria, nepravosti a snažme sa odplácať dobrým za zlé. Veď jeden milý úsmev v starostiach, jedno milé slovo v trápení poteší každého človeka viac ako naša zachmúrená tvár.

Vážení spoluobčania!

Želám vám v mene obecného zastupiteľstva i v mene svojom skutočne šťastné a radostné prežitie vianočných sviatkov v kruhu svojich najbližších, pokoj a pohodu, lásku a mier v posledných rokoch tohto starého roka. Do nového roka Vám všetkým želim veľa zdravia, šťastia, úspechov v práci a spokojnosti v rodinnom živote.

Ing. Pavel Bahník, starosta obce

Svätovečer vzácny

Svätovečer vzácny, Božie narodenie...

Ó, doba krásna jakej inej nenie,
z vysočín neba prišla si k nám zase,
v obvyklom svetle, milote a kráse!
Syn Boží prišiel v tele z výšin neba,
človeče hriešny, aby spasil teba:
Ó, koľká láska neskonala –
ó, by vždy naše srdcia zohrievala!

Ó, šťastný, komu láska milej matky
v svätovečer tento tajomstvenno-sladký
na stromku jasné zapaluje svetlá
a hlása milosť, čo k nám z neba zlietla.
Tam vonku mráz až duša v tele chladne,
no v chýžkach teplo, mier a radosť vládne
a v srdciach radosť plápolá, trbliece,
čajs krajšia nežli na stromčeku sviece.

Báseň si zapísala pani Anna Kovačovicová
„ze mlyna“ na Pažiti, nar. 1903

MIKULÁŠ, MIKULÁŠ, ČO V TOM VRECI MÁŠ?

5. decembra 2007 o 16. 00 hodine sa pred OÚ v Bzinciach p. J. stretli rodičia, starí rodičia, tety, ujovia a hlavne deti, aby privítali Mikuláša. Mikuláš však neprišiel sám. Priviedol si so sebou čertov a anjelov, aby mu pomohli rozdať deťom balíčky.

Mikuláša sme privítali tancom, spevom, básničkami a veľkým potleskom.

Som rada, že stretnutie s Mikulášom dopadlo dobre a priala by som si, aby ďalšie akcie venované deťom boli minimálne také dobré, resp. lepšie ako táto.

Chcem poďakovať všetkým ľuďom, ktorí mi s prípravou tejto akcie pomáhali. Mala som veľmi pekný zážitok, tešila som sa a zabávala som sa spolu s deťmi. Ďakujem!

P. S.: Ak máte príjemný zážitok z tejto akcie, alebo by ste mali nápady na podobné aktivity, rada si ich prečítam a odpoviem.

Môj e-mail: lubicamekova@centrum.sk

Mgr. Sameková Lubica

MIKULÁŠ PRIŠIEL MEDZI ZPOZÁkov

Každoročne sa v predvianočnom období stretávajú primátori, starostovia, starostky, matrikárky a ostatní členovia kolektívov, ktorí pripravujú občianske obrady z trenčianskeho regiónu. Stretnutie sa vždy koná v niektorej obci. Hodnotia tu uplynulý rok, ale hlavne sa stretnú pri spoločnom stole k posezeniu a výmene skúseností.

Tohto roku sa tejto cti dostalo našej obci, je to však zároveň aj povinnosť dôstojne sa postarať o množstvo hostí. Prišli zástupcovia regionálnej, krajskej a ústrednej rady Zborov pre občianske záležitosti a Trenčianskeho osvetového strediska pri Trenčianskom

samosprávnym kraji.

Uvítanie sme pripravili spolu s programom v krásne vyzdobenej obradnej sieni nášho obecného úradu. Stromček a množstvo plápolajúcich sviečok dodávalo vianočnú atmosféru. Program sa niesol v znamení najkrajších úryvkov z tvorby našej rodáčky nár.umelkyne L.Podjavorinskej. Báseň Bohémska a nezabudnuteľné pytačky z Čin-čin v podaní detí ZŠ sa iste vryli do pamäti účastníkov z celého regiónu.

Krásne melódie flauty, harmoniky a klávesového nástroja spolu so spevom súboru Klenotnica úplne navodili vianočnú atmosféru.

Druhá časť stretnutia bola v miestnej reštaurácii. Pri spoločnom stole všetkým dobre padla zabijačka, šišky a ostatné dobroty. Rezké melódie v podaní I.Kabijevo a jeho aparatury náhle prerušil príchod Mikuláša s anjelmi a čertíkom, ktorý niesol krošnu s darčekom, ktoré budú spomienkou na Bzince. Milo prekvapení hostia len uznalivo, ale i nahlas zhodnotili úroveň a priebeh tohto stretnutia, ktorého dušou ako obyčajne býva matrikárka. Zábava, tanec po dobrej kapustnici určite nadhlo zostane v pamäti prítomných. Boli to všetko ľudia, ktorí v obciach a mestách kedykoľvek to, čo človek potrebuje, robia pre občanov. Že to nerobia len z povinnosti, ale hlavne z lásky, dokumentuje množstvo programov, ktoré Zbory pre občianske záležitosti každoročne pripravujú.

A odkaz kompetentných pre ZPOZÁkov v Bzinciach? Robíte to s láskou a vynikajúco, veľa ďalších úspechov pre kolektív a pre všetkých občanov.

I.Mrázik za kolektív ZPOZ Bzince p.J.

Prišli Vianoce ...

Tento príbeh – podobný mnohým sa v skutočnosti stal. Pred rokom zdvihnem telefón od jednej lekárky: „Je u mňa vaša občianka, ktorá má pravdepodobne onkologický nález, je nezamestnaná, bez domova, bez strechy nad hlavou, bez peňazí, je potrebné sa o ňu postarať.“

Bádal som – ako sa v skutočnosti veci majú... Žena cez päťdesiatku bola

kedyś skutočne našou občiankou. Žila spolu s rodičmi na našich kopaniciach. Rodičia sa minuli a ostala sama. Pracovala v Novom Meste nad Váhom, mala rada voľný život, cigaretu pri alkohole a veselú spoločnosť. To všetko samozrejme stálo peniaze, ktorých obyčajným ľuďom nikdy nebolo nazvyš.

Tak predala vybavenie otcovej „parádnej“ dielne, neskôr i dom. Našťastie si zadovážila byt v Novom Meste nad Váhom. No neodhlásila sa z trvalého pobytu z obce na mesto. Podľa vtedajšieho zákona o trvalom pobyte pokiaľ sa občan neprihlásil v mieste nového bydliska, zostával trvalým pobytom i naďalej v pôvodnom a nemusel si vybavovať nový občiansky preukaz.

Nuž teda starajte sa o svoju občianku! Kde osobu nájsť? Kde sme sa pýtali, nikto je nepoznal. Poznali ju hlavne po krémách a na železničnej stanici, ale len vtedy, keď mala peniaze. Keďže minula i tie, za ktoré predala byt, zostala jej strecha len na peróne železničnej stanice, miesto reštaurácie kontajner a náhodilí kamaráti, ak mali dve cigarety a rozdelili sa.

To už fabrika, v ktorej pracovala, neexistovala a na Úrad práce nebolo kedy zájsť. Všetka rodina a známi v takejto situácii samozrejme nie sú ochotní pomáhať. Teda úroveň človeka padla pod jeho dôstojnosť.

Človek však stále zostáva človekom – skúsme teda pomôcť,

veď Vianoce boli predo dvermi. Najprv sme ju našli, bol to človek skoro troska, nová návšteva u lekárky, kde sa prvá diagnóza nepotvrdila, len silné nachladenie a kožná choroba. Potom návšteva Úradu práce, kde ju zaevidovali ako nezamestnanú s možnosťou pridelenia finančnej čiastky pre človeka nachádzajúceho sa v hmotnej núdzi – to za predpokladu, že sa každé dva týždne bude hlásiť. Samotné peniaze dostane až o mesiac za predpokladu, že obecný úrad jej sprostredkuje vyúčtovanie zakúpením potrebných náležitostí.

Čo s bývaním? V našom okrese ani v Trenčianskom žiadne ubytovanie pre ženy bezdomovkyne sa nenachádzalo. Preverili sme Piešťany, kde taktéto zariadenie i pre ženy je. S jej súhlasom sme sa vydali hľadať toto zariadenie, našťastie deň pred Štedrým dňom sme ju tam umiestnili. Podľa prevádzkových pravidiel tu takéto osoby môžu prebývať len od 19.00 do rána 8.00 hod. Cieľ deň musia ísť do mesta. Pri príchode sa ohlásia vrátnikovi, ktorý detekčnou trubičkou zisťuje požitie alkoholu. Ak ho zistí, nemôže takúto sobu vpustiť do ubytovne. Keď je všetko v poriadku, osoba sa osprchuje, dostane uterák, pyžamo a môže sa pokojne vyspať. Ráno po budičku sa vráti do ulíc.

Aby sme ju zabezpečili na vianočné sviatky, urobili sme s ňou v meste nákup potrebných potravín a vecí v nádeji, že sme jej pomohli a s nádejou, že pochopí nutnosť zmeny života.

Rok sa s rokom stretol a táto „naša“ občianka funguje a teda prebýva v azylovom dome v Piešťanoch. Teda podstatne sa zmenil jej život z uličnej úrovne na aspoň turistický spôsob. Finančné zabezpečenie na primerané výdaje má, ale to ostatné a ďalšie zlepšenie záleží len na nej. Pociť zodpovednosti pracovníci obecného úradu týmto skutkom prejavili, no každý to posudzuje inak. Dôležité je, že svetlo minuloročných Vianoc zasvietilo na „strateného“ človeka a iste uvidí i svetlo tohtoročných sviatkov pokoja, dostatku a porozumenia.

I.Mrázik, člen RR

AKO ĎALEJ S DLŽNÍKMI

Obecné zastupiteľstvo na základe správy hlavného kontrolóra konštatovalo, že niektorí naši spoluobčania nemajú zaplatené dane a iné platby v termíne a realizujú platbu až na niekoľkonásobné výzvy obecného úradu. Neplatičmi v termíne nie sú väčšinou preto, že by platbu v termíne nemohli zaplatiť, ale na túto možno zabudli alebo ju ignorujú.

Je treba si v tejto súvislosti uvedomiť, že takéto oneskorené platby poškodzujú našu obec a v súčasnosti je obec zo záko-

na povinná takúto oneskorenú podlžnosť vymáhať, sankcionovať a v prípade nezaplataenia vymáhať aj exekučne. Pokiaľ obecný úrad k takémuto riešeniu nepristúpi, tak porušuje zákon a za nesplnenie tejto povinnosti a postupu môže obec dostať pokutu až do výšky 2.000 Sk za každý prípad.

Obec doposiaľ nepristúpila k vymáhaniu pohľadávky platby exekučne, ale sa snaží výzvami dlžníka primäť k úhrade, čo je ale časovo i finančne náročné.

Preto vyzývame tých „neplatičov“, ktorí si podlžnosti /za vodu, daň z nehnuteľností, za odpad/ doposiaľ nevyrovnali, aby tak urobili najneskoršie do 31.12.2007. Po tomto termíne, na základe uznesenia obecného zastupiteľstva i zo zákona, obecný úrad odstúpi vymáhanie pohľadávok exekučnému úradu, čo bude pre dlžníkov neporovnateľne drahšia záležitosť. Veríme, že i na základe tohto upozornenia to nebude potrebné.

Ing. Pavel Bahník, starosta obce

POĎAKOVANIE

Stalo sa dlhoročnou tradíciou, že Zbor pre občianske záležitosti pri Obecnom úrade v Bzinciach pod Javorinou a vedenie obce usporadúvajú každoročne dve milé podujatia, a to slávnostné stretnutie s posedením pre občanov, ktorí oslávili životné jubileá 50, 60, 70, 80, 85, a 90 rokov, a slávnostné prijatie manželských párov, ktoré oslávili diamantovú, zlatú a striebornú svadbu. Tak to bolo i v tomto roku dňa 7. a 9. novembra 2007.

Chcem týmto v mene nás jubilantov i v mene manželských párov srdečne poďakovať všetkým, ktorí nám tieto pekné stretnutia pripravili. Starostovi obce Ing. Pavlovi Bahníkovi za dojmavý príhovor, pri ktorom nechýbali slzy v očiach, súboru Klenotnica a Janke Kuhajdovej za pekný program, pracovníčkam obecného úradu, ako i gratulantom z miestnych organizácií.

Po slávnostnej časti sme sa presunuli z obradnej siene do miestnej reštaurácie, kde pre nás pracovníčky pripravili večeru. Im patrí tiež vďaka. No a po dobrej večeri a vínku sme si pri hudbe Ivana Kabíjeva zatancovali, zaspomínali a na uplynulé roky, ktoré utiekli ako voda.

Ešte raz srdečná vďaka!

Oľga Trchalová

ANJELIČKOVA ROZPRÁVKA

Vonku sa roz snežilo a sídlisko sa ponorilo do bielej tmy ako do mäkkej perinky, z ktorej mu vykúkali iba dymiace komíny a rozsvietené okná domov. Predvianočná atmosféra vrcholila. Na balkónoch oddane postávali jedličky, smrečky i borovice. Neverte, že im nebolo ľúto za milovanou horou, na druhej strane však smútok vystriedala zvedavosť: ako to bude tam, dnu, v tých vysvietených izbách.

Aj u Podhorských vládla netrpezlivosť a zvedavosť, pravda, iného druhu. Vo dverách už celých desať minút netrpezlivo vyčkávalo malé dievčatko, vyobliekané v teplom kabátiku. Je vychystané na železničnú stanicu. Idú čakať starkú, ktorá s nimi bude tráviť Vianoce.

- Mali by ste už ísť, - súri žena muža. – Vlak môže prísť skôr, aby tam na mraze nečakala...

- Vlak ešte nikdy neprišiel s predstihom, a svet sa nezrúti, - odpovedal neochotne muž, - keď dáku minútu aj počká; nemôžem sa roztrhať!

- Aspoň teraz nebud' taký, - pozrela na neho žena prosebne.

- Nezačínaj už zasa! Ty si chcela, aby prišla, ja nie!

- Aspoň na sviatky nech sme spolu, - rozplakala sa.

- No dobre, dobre, - zahundral, nemusíš za všetko plakať. A potom dodal tak, aby nepočula:

- Keby aspoň valuty doniesla!

Počulo to však dievčatko, ktoré viselo na perách raz jednému, raz druhému z rodičov.

Stanica, na ktorú prišli, bola ošarpaná, ošumelá, ničím nepripomínala blížiac sa sviatky pokoja a lásky. Dojem nenapravil ani neformálny stromček, ovešaný z jednej strany niekoľkými vianočnými ozdobami.

Vystávala pri ňom, podupkávajúc nohami v čiernych kapcoch. Dievčatko sa k nej rozbehlo a zaborilo si tváričku do studenej sukne.

- Konečne si prišla!

- Áno, Janička, konečne sme spolu, konečne, - šepkala starká.

Zať je odmerane podal na zvítanie ruku a zobral jej tašku, ktorú

mala položenú pri nohách.

- Dlho čakáte?

- Ani nie, - odpovedala a zhrievala sa vnučkiným teplom.

- Tak podme, - vykročil prvý.

- A mamička ako, je zdravá? – preušila mlčanie stará žena.

Nik jej neodpovedal, zať sa venoval šoférovaniu na klzkej ceste a vnučka sa túlila ku starkej.

- Máš studené ruky, starká, ukáž, ukáž, zohrejem ti ich...

Dýchala jej na ne, trela jej ich presne tak, ako to robí ocko s mamou, keď sa vráti zvonku so skrehnutými rukami.

- Taká som rada, že si prišla, - povedalo opäť dievčatko.

- I ja, Janička, i ja... – prehovorila starká a s obavou sa zadívala na zaťov vzpriamený chrbát.

- Povieš mi rozprávku o Maruške? - vyjednávalo dievčatko.

- Pravdaže ti poviem, a ešte mnoho iných...

Večer nemohli dievčatko dostať do postele. Privolilo ísť spať iba vtedy, keď si k nemu prišla lahnúť i starká.

- Voláčo ti poviem, starká, - šepkalo dievčatko, - mala si doniesť tie valuty, aby ocko toľko nenadával. Vieš čo, starká, ak si smutná, porozprávam ti rozprávku ja... Bol raz jeden anjeliček a niesol na krídlach to, čo si ľudia od neho prosili. A vieš, čo tam mal? To neuhádneš, starká, plný mešec valút. A to všetko pre teba.

Dievčatko ešte trošku rozprávalo a napokon stíchlo. Schúlené k starkej zaspalo. Tá vstala a zo stolíka vybrala obálku, ktorú chcela darovať pod stromček. Pred rokmi, keď ich uzučký pásik polá nestačil užiť, vybrala sa za more. Boli to zaslúžené peniaze, ktoré jej teraz chodili odtiaľ k dôchodku ako prilepšenie. Mal nimi splatenú lásku, ktorej sa jej nedostalo, lebo kým sa vrátila domov, milý sa jej dávno oženil. Našla si časom muža, vydala sa, no k tej prvej sa často aj potom vracala v spomienkach so smútkom v duši.

Obraclal ich teraz v rukách. Málo z nich užila ona, málo... A ja to málo jej podľa všetkého nemalo patriť.

Mariana Komorová

(Poviedka z autorkinej knihy Sklenená ovečka, SSV, 1996)

ĽUDMILA PODJAVORINSKÁ: Z RODINNEJ KRONIKY

Doma (2. časť)

Na druhý deň, práve dovárali obed, zas zaškripela brána. Dnu vťahol chýbajúci záprah. Voz bol menší, pohodlnejší, na zadnom sedisku, priviazanom remeňmi o rebriny, sedel ešte nie starý mužský v cestovnom kepeni.

Vítanie bolo menej hlučné. Čelad' bola v poli, deti v záhrade. Vyšla iba pani s Katinkou. No zápät' pribehli i deti a obkolesili voz prv, ako otec stihol zísť.

„Apuško! Čo nám doniesli?“ kričali netrpezlivo. Iba Katinka s láskou v smutných očiach vítala si otca mlčky.

„Čosi som vám už len priviezol, deti! Háďajte čo?“

„Cukrové! Mydlového panáčka! Svätójánsky chlieb! Sladké drevo!“

„Ale kde! Medveďa!“

„Jáj,“ skríkli deti, „nechceme medveďa! My sa bojíme!“ a kryli sa za mater. Na sedisku vedľa otca naozaj bolo čosi zakryté kepenom. Mohol to byť i medveď.

„No už je darmo – už je tu!“ usúdil otec a s usmievanou láskavou tvárou odokryl kepen. Deti znova skríkli. Iba mať sa rozosmia-la: spod kepenia vykukla černošlávka v slamenom klobúčku. Z voza zoskočilo vysoké mladé dievča a hneď bralo sa k matke.

„Čože si mi to priviezol, akú frajličku?“ preriekla akoby s výčitkou, ale usmiata a nie bez hrdosti.

„Je už čas, aby bola doma. Dievča na vydaj, nech sa učí zase v tvojej škole.“

„Veď je to Marka!“ potešila sa Katinka, „viete, tá, čo sa učila v Prešporke,“ vysvetľuje zarazeným deťom. Tie sa už na sestru nepamätali. Bola na edukácii, dva roky, čo ani domov neprišla.

„No, dobre, dobre. Ale musí vysúkať rukávy – a to čudo dolu z hlavy! Nie je chlapcom, aby nosila klobúk. Ani jej nepatrí,“ usúdila mať už triezvo, bez láskavosti.

„Nono, z buka spadol – oddýchol si,“ miernil ju muž a bral sa dnu. Šli do predných izieb, ktoré boli otcove. Keď ho nebolo doma, boli zamknuté.

„Ako sa vám cestou vodilo?“ spýtala sa muža tiež tak, ako by len pred chvíľou bol odišiel.

„Ďakovať Pánu Bohu za šťastlivý návrat i za jeho božské požehnanie,“ nepriamo odvetil muž. A mlčky, so sklonenou hlavou, postál chvíľu pred stolom ako v modlitbe. Bol zbehlý svetom, stále stýkal sa s pánmi, vzdelaním i rúchom patrili medzi nich, ale pobožnosť, čo si doniesol z rodiska, zachoval si až do smrti.

3. časť

„Aká som rada, že si už doma, Marka moja,“ šepkala Katinka a tesno pritúlila sa k teplému, krásou a zdravím kypiacemu tielku staršej sestry. „Bývalo mi tak smutno bez teba! Večne ma čosi boli – raz bok a zasa hlava – a nik o mňa nestojí...“

„A mamuška? A Netty...?“ s účasťou, ale už ospalivo spýtala sa sestru.

„Tí ešte najmenej...mamuška sa hnevajú, že som večne chorá, že nemôžem robiť, ako by som mala. A Netka – Netka je ešte dieťa. Tej iba rozprávky keby som rozprávala alebo spievala. A mne sa nechce...“

„Ale je peknušká ako kvet, Katinka. Má belasé oči a vlasy ani zlato. Nie taká ako my ostatné: čierne ani Cigánky.“

„Ty si krásna, Marka. Ale ja – ja sama som mrzká medzi vami.“

„Nič zato, Katinka! Ozdravíš, budeš i ty ako ružička. Budem ťa opatrovať a robiť i za teba. Ale nesmieš večne sedieť pri sporáku.

Pôjdeme do hory, do poľa na kvety. Ozdravíš – uvidíš!“

„Jaj, dokedy ty budeš doma! Dnes-zajtra sa vydáš, budem zasa sama!“

Staršia sa chutno rozosmiala. I ospanlivosť ju prešla.

„Že vydať! Veď mám iba štrnásť rokov!“

„O matke Božej budeš mať pätnásť,“ opravila ju Katinka vážne, „a tvoje vrstovnice sú skoro všetky povydávané. Mlynárovie Karolínka už má syna.“

„Syna!“ zhrozila sa Marka a zamyslela sa. Teraz už ona sa pritulila k svojej večne smutnej sestričke.

„Ale ja sa jednako ešte nebudem vydávať. On ešte len študuje.“

„Kto on?“ splašila sa sestra.

Ale odvetu sa nedočkala... Spod perinky iba šelmovský smiech... A o chvíľu hlboké dýchanie.

Sestra, krásna a tajomná, v tej chvíli zaspala zdravým snom dieťaťa. Vážnej, nad sebou i nad celým neveselým mladým životom sa trápajúcej devuške pribudla nová, nie menej seriózna, nie menej mučivá záhada.

A v prednej izbe pri stole kľačal otec, pred ním roztrvorený Transocius. So zloženými rukami modlil sa z neho dlho a vrúcne.

A bol to môj starý otec.

ADVENTNÝ KONCERT

V 1. adventnú nedeľu popoludní sa konal v našej obci v evanjelickom kostole krásny a vzácny koncert Adventné stíšenie Juraja Chorváta. Koncert usporiadalo Združenie evanjelikov a. v. Považského seniorátu v Dolnom Srní a Cirkevný zbor ECAV na Slovensku Bzince pod Javorinou. Účinkovalo Bratislavské dychové okteto, v ktorého podaní zazneli skladby W. A. Mozarta, Igora Bázlika, Alojza Boudu a Ladislava Kupkoviča a známe koledy. Podujatie poctil svojou návštevou podpredseda vlády SR Dušan Čaplovič, tiež hudobný skladateľ Ladislav Kupkovič, ktorý prišiel z Nemecka, a ďalší vzácní hostia, ako aj sponzori podujatia.

Koncert, ktorý zaznel na chválu Božiu, uviedla duchovným slovom miestna pani farárka Iveta Rubaninská a Bratislavské dychové okteto uviedol dolnosrnianský pán farár Pavel Černaj. Koncertu sa zúčastnil aj bzinský rímsko-katolícky pán farár Blažej Čaputa a veriaci farnosti. Na záver koncertu sa všetci spoločne pomodlili Modlitbu Pánovu.

Tento koncert, ktorý je v našej obci zriedkavosťou, uviedol všetkých prítomných do adventných dní – dní stíšenia a radostných očakávaní. Vďaka patrí všetkým účinkujúcim, organizátorom a sponzorom.

-kr-

ZA KULTÚROU

6. decembra 2007 sme mali možnosť pozrieť si divadelnú podobu pôvodného televízneho muzikálu Neberte nám princeznú, ktorý vznikol pred 25 rokmi a vyrástlo na ňom niekoľko generácií mladých ľudí a tiež ich rodičov.

Muzikál hovorí o tom, že človek môže byť sám aj vtedy, keď má všetko, no chýba mu citlivý vzťah so svojimi blízkymi. Naznačuje, že kto chce lásku dostať, musí ju dávať vrúcne, z čistého srdca.

Zájazd usporiadala základná škola, keďže sa muzikál dotýka otázok, ktoré trápia mladých ľudí a určite by oslovil mnohých našich žiakov. Žiaľ, žiakov bolo iba osem a mali sme problém naplniť autobus. Možno bola za tým vyššia cena, keďže na Novej scéne sú momentálne pozastavené všetky zľavy pre školy, alebo nevhodne stanovený dátum. Snáď... , lebo veríme, že naši žiaci majú chuť kultúrne sa vyžívať a určite im v tomto smere vyjdeme v ústrety aj v blízkej budúcnosti.

Tí, ktorí boli, si pochvaľujú a piesne ako Dieťa z dobrej rodiny, Dvaja, Šaty či Tri slová sme si cestou späť pohmkávali a zhodli sa na tom, že tomuto dielu plným právom patrí prívlastok kultúrov.

Martina Trenčanská

VIANOČNÉ TRHY

Srdečne Vás pozývame na tradičné vianočné trhy, ktoré sa uskutočnia

dňa **19. decembra 2007** (t.j. streda)

od **14.00 do 17.30 hod.**,

v priestoroch budovy ZŠ.

Prežijete s nami príjemné popoludnie, ktoré sa bude niesť v duchu Vianoc

s možnosťou zakúpenia ručne vyrobených svietnikov, medovníkových domčekov, zdobených kvetináčov a iných vianočných ozdôb.

BLŠÍ TRH

Na celom svete sa stala rakovina najzávažnejším zdravotným problémom a veľkým ekonomickým bremenom zafažujúcim celú spoločnosť. Blšie trhy, u nás, v škole sa pravidelne konajú každý rok od r. 2003 v čase predvianočnom, v čase, kedy majú ľudia k sebe akosi bližšie. Tento rok táto charitatívna zbierka pripadá na **21. decembra 2007**. Chodba školy sa zmení na obrovské trhovisko, kde deti budú ponúkať veci, ktoré už nepotrebujú, ale druhým môžu byť prospešné a urobiť radosť. Výťažok z tejto akcie zasielame **na konto Nadácie detskej onkológie**. Tento smer je jednou z nádejných ciest k výchove celej populácie, ktorá sa začína u mladých ľudí vo veku dôležitom pre vytvorenie základov zodpovednosti za vlastné zdravie.

Prosíme Vás, všetkých, aby ste túto akciu podporili svojím prístupom a prípadným „tovarom“ na predaj.

STRETNUTIA OBČANOV SO STAROSTOM A POSLANCAMI OZ

V dňoch od 23. do 26. novembra sa uskutočnili 4 stretnutia občanov so starostom obce a poslancami OZ. Hlavnou témou stretnutí boli návrhy novely VZN o odpadoch a VZN o daniach a poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady, ktoré budú prerokované na zasadnutí OZ dňa 13.12.2007. Návrh novely VZN o odpadoch vychádza z potreby hľadať spôsoby zmeny myslenia občanov pri nakladaní s komunálnym odpadom, hlavne zabrániť vzniku „čiernych skládok“, ktorých v súčasnosti je v katastri Bziniec niekoľko. Zásadnou zmenou je zrušenie žetónového systému odvozu KO, čím chceme zabezpečiť, aby všetok vyseparovaný komunálny odpad skončil v smetných nádobách a bol odvezený na skládku

odpadu. Viac informácií nájdete v mimoriadnom vydaní „Bzinského chýrnika“ a na internetových stránkach obce www.obecbzince.sk. Novela VZN o daniach a poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady upravuje výšku daní z pozemkov a stavieb a tiež poplatku za komunálne odpady, ktoré sa nemenili od roku 2005. Zvýšením daní a poplatkov reagujeme aj na avizované „zmrazenie“ zmien všetkých poplatkov pri zavedení eura od roku 2009. Na stretnutiach sa v rámci diskusie občania zaujímali aj o iné problémy života v našej obci. Stretnutia občanov so starostom a poslancami budú pokračovať aj v budúcom roku.

- r -

BOH ŤA ČAKÁ! PRÍDEŠ?

Boh ťa čaká! Prídeš? Takéto pozvanie dostali obyvatelia našej obce. Do Bziniec zavítali traja pátri, kňazi misionári spoločnosti sv. Vincenta de Paul na sväté misie. P. Kristián, p. Tomáš a p. Jozef prišli v dňoch 27.10. – 4. 11. 2007 na pozvanie nášho pána farára Blažejza Čaputu. Keďže misie v našej farnosti boli naposledy pred 57 rokmi, bola to pre našu farnosť veľká udalosť, na ktorú sme sa duchovne pripravovali počas celého roka. Čo to vlastne misie sú a aký je ich cieľ? Úlohou misií je duchovná obnova vo farnosti. Prečo? Cirkev vo svojich počiatkoch prinášala vieru a evanjelium iba pohanom. Dnes má však aj inú úlohu: evanjelizovať pokrstených, teda tých, čo už patria do cirkvi. Veď krst je len začiatkom, ale byť kresťanom znamená oveľa viac: žiť s Bohom v modlitbe, zápasit so svojimi slabosťami a hriechmi, rázne odmietat zlo, obetovať sa v službe druhým, vedieť aj odvážne znášať ťažkosti pre svoju vieru. V prvých rokoch kresťanstva bola cirkev misionárska a ohlasovala dobrú zvesť v celom dovtedy známom svete. Dnes sa však sama stáva objektom misií a potrebuje evanjelizáciu zvnútra. Preto sa misionári snažia priniesť do ľudských srdiec túžbu ísť hlbšie. Pomáhajú nám nanovo objaviť poklady duše, na ktoré v zhone zabúdame. Chcú priviesť ľudí k vnútornej radosťi z kresťanského života.

Program misií začal v sobotu večernou sv. omšou. V nedeľu popoludní pátri dohodli podrobnosti ekumenickej pobožnosti s miestnou evanjelickou p. farárkou. Pobožnosť sa konala v utorok v rím. kat.

kostole. Pozvanie okrem evanjelickej farárky zo Bziniec prijala aj evanjelická pani farárka - seniorka zo susednej farnosti Lubina, ktorá sa prihovarila veriacim na tému obrátenie. Taktiež pozvanie prijali aj páni starostovia z oboch farností Bzince a Lubina, ako aj mnohí veriaci evanjelického vierovyznania. Po ukončení ekumenickej pobožnosti nám rehoľná sestra Anna Ciganpálová priblížila z vlastnej skúsenosti život mnohých detí a rodín na Haiti, v jednej spomedzi najchudobnejších krajín sveta. V stredu na vigíliu slávnosti Všetkých svätých sme spoločne navštívili miestny cintorín, kde sme sa modlili za zosnulých celej farnosti; vo štvrtok po slávnostnej sv. omši nasledovala adorácia na spôsob Taizé, čiže modlíby v podobe krásnych meditatívnych piesní; v piatok večerná krížová cesta so sviečkami cez centrum dediny a v sobotu scénka, ktorú si pripravili deti z našej farnosti.

Počas misií nás pátri nabádali k vykonaniu si celoživotnej tzv. generálnej sv. spovede, čo viacerí privítali a výzvu neodmietli. Po záverečnej slávnostnej svätej omši pátri posvätili pred kostolom misijný kríž s tabuľkami, označujúcimi rok misií.

Misie sú časom veľkej lásky a veľkých milostí. Možnosť presvedčiť sa o tom mal každý. Preto zo srdca ďakujem celému misijnému tímu, miestnemu p. farárovi, i všetkým bratom a sestrám z oboch cirkví ktorí na výzvu: Boh ťa čaká! Prídeš? odpovedali kladne.

-jš-

BLAHOŽELÁME

50 rokov

Miloslava Zemanovičová č.d. 1120

60 rokov

Marta Kollarovicová č.d. 1499

70 rokov

Miroslav Less č.d. 494

80 rokov

Anton Kizska č.d. 1167

NARODILI SA

Simona PUTEROVÁ
rodičom Jurajovi a Eve Puterovej

Matej MEDZAY
rodičom Tomášovi a Petre Medzayovej

Martin Miloš KOVAČOVIC
rodičom Milošovi a Zuzane Kovačovicovej

Rodičom blahoželáme k šťastnému príchodu ich dieťaťa na svet.

UZAVRELI MANŽELSTVO

Vladimír ŠIMKA – Lubica HLOŽKOVÁ

Novomanželom blahoželáme k uzavretiu manželstva.

ROZLÚČILI SME SA

Ján KOŠTÁL č.d.344 vo veku 66 rokov

Ružena PODHRADSKÁ č.d.344 vo veku 93 rokov

Anna PAŠKOVÁ č.d.344 vo veku 81 rokov

Ján MALEČKA č.d.1196 vo veku 81 rokov

Anna JAKUBCOVÁ č.d.344 vo veku 75 rokov

Emília KOVAČOVICOVÁ č.d.439 vo veku 82 rokov

Pavol PAVLÍK č.d.344 vo veku 88 rokov

Mária JURDOVÁ č.d.344 vo veku 82 rokov

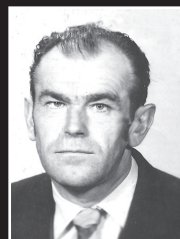
Aižbeta POTFAJOVÁ č.d.344 vo veku 85 rokov

Magdaléna BÍLOVÁ č.d.146 vo veku 83 rokov

Pozostalým rodinám vyslovujeme úprimnú sústrasť nad stratou svojich blízkých.

*„Čas plynie ako tichej rieky prúd,
kto Ťa mal rád, nevie zabudnúť“.*

Dňa 10.decembra uplynulo 10 rokov,
čo nás navždy opustil manžel, otec,
dedko, brat a švagor

VLADISLAV MIKLÁNEK
z osady Vrzávka

Kto ste ho poznali, venujte mu tichú spomienku.

*Aj keď nie si už medzi nami,
v našich srdciach žiješ stále s nami.*

Dňa 21.decembra uplynie rok,
čo nás navždy opustil náš
milovaný brat, otec a dedo

MILAN GULÁN
zo Bziniec pod Javorinou

Kto ste ho poznali venujte mu s nami ti-
chú spomienku.

SPOMÍNAME

ostatná rodina a známi.

*Aj keď sa nevrátiš, v mojom srdci miesto
nikdy nestratíš.*

Dňa 17. novembra uplynul 1 rok
od smrti mojej manželky

AGNEŠY BREZINSKEJ
z osady Hrubá Strana

S úctou a láskou si spomína manžel

*Kto v srdci žije
nikdy neumiera*

Dňa 1.decembra si pripomíname
8.výročie úmrtia otca, dedka, brata,
švagra, krstného otca

MARTINA ZÁMEČNÍKA
z osady Hrubá Strana

Dňa 20.decembra si pripomíname
18.výročie úmrtia mamy, babičky,
sestry, švagrinej, krstnej mamy

ANNY ZÁMEČNÍKOVEJ
rod. GEŽOVEJ
z osady Hrubá Strana

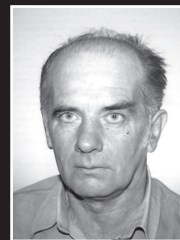
Na svojich rodičov s láskou a vdakou spomínajú syn
Vladimír, dcéra Anka s manželom Otom, vnučka Adri-
anka s manželom Lubomírom a ostatná rodina.

Smútiaca rodina

*Na hrobe kytica,
kahanec svieti,
spomienka manželky
a Tvojich detí.
Osud mu nedoprial
s nami dlhšie byť,
ale v našich srdciach
bude stále žiť.*

Dňa 30.decembra uplynie rok, čo nás
navždy opustil náš milovaný manžel,
otec, starý otec, svokor, brat,
švagor a svät

PAVEL UKO
z Hrušového

S láskou a úctou spomína manželka, synovia s rodinami,

**PRÍJEMNÉ PREŽITIE
VIANOČNÝCH SVIATKOV
A VELA ŠTASTIA V NOVOM ROKU
VŠETKÝM ČITATEĽOM**

ŽELÁ

REDAKČNÁ RADA BZCH

